

P6_TA(2007)0073

Acțiunea comunitară privind furnizarea de asistență medicală transfrontalieră

Rezoluția Parlamentului European din 15 martie 2007 referitoare la acțiunea comunitară privind furnizarea de asistență medicală transfrontalieră

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Consultare cu privire la acțiunea comunitară privind serviciile de sănătate” (SEC(2006)1195/4),
 - având în vedere articolul 152 din tratat,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Comunităților Europene („Curtea Europeană de Justiție”) în cazurile Decker (C-120/95, 28 aprilie 1998), Kohll (C-158/96, 28 aprilie 1998), Geraets-Smits & Peerbooms (C-157/99, 12 iulie 2001), Vanbraekel (C-368/98, 12 iulie 2001), IKA (C-326/00, 25 februarie 2003), Müller-Fauré & van Riet (C-385/99, 13 mai 2003), Inizan (C-56/01, 23 octombrie 2003), Leichtle (C-8/02, 18 martie 2004) și Watts (C-327/04, 16 mai 2005),
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 iunie 2005 privind mobilitatea pacienților și evoluția serviciilor de asistență medicală în Uniunea Europeană¹,
 - având în vedere întrebarea orală B6-0013/2007 adresată de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară în conformitate cu articolul 108 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât serviciile medicale au fost excluse din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în piața internă²,
- B. întrucât în Parlamentul European se discută în prezent un proiect de raport privind impactul și consecințele excluderii serviciilor de sănătate din domeniul de aplicare al Directivei 2006/123/CE.
- C. întrucât Curtea Europeană de Justiție (CEJ) a pronunțat, din 1998, o serie de hotărâri care permit libera circulație a pacienților care necesită tratament și asistență medicală, aplicând astfel principiul liberei circulații rambursării serviciilor de asistență medicală furnizate în străinătate,
- D. întrucât CEJ a hotărât inițial că condiționarea rambursării costurilor suportate într-un alt stat membru de o aprobare prealabilă ar constitui o barieră în calea furnizării de servicii, dar ulterior a elaborat principiile privind rambursarea și necesitatea unei aprobări

¹ JO C 124 E, 25.5.2006, p. 543.

² JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

prealabile,

- E. întrucât sistemele de sănătate din Uniunea Europeană au la bază principiile solidarității, echității și universalității, pentru a garanta că toți oamenii, indiferent de venit, statut social și vârstă beneficiază de asistență adecvată de bună calitate,
- F. întrucât aranjamentele pentru furnizarea de servicii de asistență medicală variază de la o țară la alta,
1. salută inițiativa Comisiei de lansare a unei proceduri de consultare privind cea mai bună formă de acțiune comunitară în vederea asigurării unui cadru pentru aspectele transfrontaliere ale asistenței medicale;
 2. reamintește obligația prevăzută în tratat de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății oamenilor în toate politicile comunitare; reamintește, de asemenea, articolul 95 alineatul (3) din Tratatul CE, care stabilește temeiul legal pentru măsurile de pe piața internă privind sănătatea; consideră, așadar, necesară crearea unui cadru legal pentru furnizarea de asistență medicală transfrontalieră care garantează cel mai bine accesul la timp al pacienților la asistență medicală adecvată și de bună calitate, dezvoltarea serviciilor de asistență medicală transfrontalieră și durabilitatea finanțării asistenței medicale;
 3. accentuează faptul că aspectele transfrontaliere ale asistenței medicale acoperă atât mobilitatea pacienților și mobilitatea specialiștilor din domeniul asistenței medicale, cât și serviciile de asistență medicală dintr-o altă țară; accentuează, de asemenea, faptul că hotărârile CEJ abordează, în special, aspectul legat de dreptul pacienților de a urma un tratament în străinătate și de a beneficia ulterior de rambursare din partea sistemelor naționale de asigurări de sănătate;
 4. consideră, prin urmare, că asigurarea unei certitudini juridice în ceea ce privește rambursarea costurilor pentru asistența medicală transfrontalieră este unul dintre aspectele prioritare nu numai pentru pacienți, dar și pentru sistemele naționale de asigurări de sănătate și pentru furnizorii serviciilor de asistență medicală; subliniază necesitatea clarificării unor proceduri și condiții de rambursare pentru diverse cazuri;
 5. îndeamnă Comisia să elaboreze principii comune și orientări de bază pentru serviciile de asistență medicală pentru a garanta siguranța pacienților; atrage, de asemenea, atenția, că este esențială stabilirea unor indicatori armonizați de sănătate la nivel comunitar (de exemplu standarde pentru testele de sânge) pentru a încuraja schimburi de bună practică, mai ales între specialiștii din domeniul sănătății;
 6. consideră că UE trebuie să joace un rol important în îmbunătățirea accesului pacienților la informațiile referitoare la mobilitatea transfrontalieră, prin coordonarea cooperării dintre statele membre în acest domeniu;
 7. consideră că mobilitatea pacienților trebuie să fie exclusiv la latitudinea acestora și că libertatea lor de alegere nu trebuie să fie supusă niciunui fel de presiuni;
 8. subliniază necesitatea asigurării siguranței pacientului, în orice situație, indiferent de locul sau de modalitatea în care este furnizată asistența medicală; solicită claritate privind responsabilitățile autorităților în ceea ce privește supravegherea furnizorilor serviciilor de

asistență medicală și un schimb eficient de informații între autoritățile naționale în ceea ce privește înscrierea și statutul disciplinar al specialiștilor din domeniul sănătății; consideră necesară crearea unui mecanism de căi de atac împotriva *malpraxis*-ului în asistența medicală transfrontalieră;

9. accentuează faptul că, în aproape toate cazurile, asistența medicală și tratamentul medical necesită o urmărire, care s-ar putea întinde pe o perioadă mai îndelungată; recunoaște necesitatea elaborării unor norme clare privind repartizarea sarcinilor și responsabilităților între furnizorii serviciilor de asistență medicală pe parcursul diverselor stadii ale tratamentului și îngrijirii medicale;
10. consideră introducerea unui cadru legislativ la nivel comunitar ca fiind cel mai bun mod de asigurare a certitudinii juridice pentru pacienți, sistemele naționale de asistență medicală și furnizorii privați de servicii de asistență medicală; consideră că este, de asemenea, cel mai bun mod de a îmbunătăți utilizarea resurselor de asistență medicală și de a accelera accesul la tratament;
11. consideră necesară includerea unei carte comune a drepturilor pacienților în cadrul respectiv, pentru a asigura exercitarea lor efectivă atât la nivel transfrontalier, cât și în țara de origine;
12. consideră necesară introducerea în cadrul legal a unui mecanism de colectare a datelor și de efectuare a schimbului de informații între autoritățile naționale în ceea ce privește furnizorii serviciilor de asistență medicală, înscrierea și statutul disciplinar al acestora, și specialiștii disponibili; consideră, de asemenea, că crearea unei rețele de centre europene de referință ar aduce beneficii considerabile în tratarea bolilor;
13. consideră că este necesară, pentru siguranța pacientului, includerea, în cadrul juridic, a unei dispoziții prin care autoritățile naționale să fie obligate să facă schimb de informații privind înscrierea și statutul disciplinar al specialiștilor din domeniul sănătății care furnizează servicii de asistență medicală transfrontalieră;
14. apelează la statele membre pentru a introduce metoda ghișeului unic de depunere a plângerilor de către pacienți;
15. invită Comisia să acorde o atenție specială furnizării de informații pacienților cu privire la drepturile și obligațiile lor și să introducă în propunerea sa legislativă dispoziții adecvate în acest sens;
16. consideră că viitorul cadru comunitar poate să reprezinte o oportunitate de a le conferi cetățenilor europeni autonomie și putere de decizie în calitate de pacienți și, de asemenea, poate încuraja statele membre să își dezvolte sistemele de asistență medicală;
17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor și parlamentelor statelor membre.